

[Ministeren for offentlige arbejder]

over længere afstande .. 70 øre pr. minut
Dette betyder følgelig, at der bliver tale om transmissionsafgifter på hhv. 60 øre og 2,10 kr.

Det totale billede kan på dette grundlag se således ud:

Antal daglige meddelelser

10 stk. 50 stk. 100 stk.

Kortere afstande 4,90 kr. 1,46 kr. 1,03 kr.

Længere afstande 6,40 kr. 2,96 kr. 2,53 kr.

I disse tal indgår ikke de faste udgifter til modtagerens terminal.

Spm. nr. S 1185

Til *justitsministeren* (16/5 83) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Finder ministeren, at det er betryggende, at der ikke findes faste retningslinjer for indgivelse af medicin til personer, der optræder i retten?«

Begrundelse

Ifølge Holbæk Amts Venstreblad den 23. april 1983, side 7, hævdede advokat S. Søltøft Madsen i landsretten som forsvarer for en anklaget fængselsbetjent, at anklagerens hovedvidne havde fået stimulerende midler, da hun afgav forklaring i kriminalretten i Holbæk i februar. Ifølge Søltøfts oplysninger i retten skulle vidnet, en 22-årig kvinde, være brudt sammen i retten, hvorefter hun skulle have fået et stimulerende middel under »afkølingen« uden for kriminalrettens lokale. Denne oplysning skulle ifølge avisen have fået landsrettens retsformand, landsdommer Tage Taul, til at pålægge rettens vagtmester at sørge for, at kvinden ikke også denne gang fik medicin.

Retsmødet i februar i kriminalretten i Holbæk blev holdt for lukkede døre, men så vidt Holbæk Amts Venstreblad havde erfaret, blev dommeren i sagen, Bent Schiønning, ikke oplyst om, at vidnet fik medicin uden for retslokalet i en pause i afhøringen.

Statsadvokaten for Sjælland, Erik Merlung, siger til avisen, at der ikke er faste retningslinjer for, hvor meget og hvilken slags medicin vidner må få lige før og under en afhøring. Ifølge statsadvokaten forekommer sådanne tilfælde ikke jævnligt, men det er retten, der må tage stilling til spørgsmålet om medicin til vidner fra sag til sag.

At retten skal tage stilling, må naturligt forudsætte, at dommeren er klar over medicinindtagningen, og det var som nævnt efter avisens oplysninger ikke tilfældet under kriminalrettens behandling af denne sag.

Af denne grund spørges, om ministeren finder forholdene betryggende.

Besvarelse (26/5 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet kan oplyse, at der ikke findes generelle retningslinier om medicinindtagelse som nærmere omtalt i begrundelsen for spørgsmålet. Såfremt et vidne møder i retten i så påvirket tilstand enten på grund af spiritus- eller medicinindtagelse, at vidneforklaringen ikke med formål kan gennemføres, kan retten efter omstændighederne side stille forholdet med udeblivelse. Såfremt retten i et konkret tilfælde har anmodet om at blive gjort bekendt med et vidnes medicinindtagelse, må det naturligvis forudsættes, at sådan oplysning gives.

Det er justitsministeriets opfattelse, at sager af den karakter, der omtales, er så forskelligartede og i øvrigt så sjældent forekommende, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at gennemføre nærmere retningslinier for domstolens behandling heraf.

Spm. nr. S 1187

Til *udenrigsministeren* (16/5 83) af:

Camre (S):

»Hvilke muligheder har Danmark for at effektivisere hjælpeindsatsen til de tørkeramte områder i Etiopien?«

Begrundelse

Tørken i store områder af Etiopien har ramt store befolkningsgrupper katastrofalt. De væbnede konflikter i området har sammen med den manglende infrastruktur hindret en effektiv hjælpeindsats, og der er risiko for, at mange mennesker dør af sult.

Det er svært at acceptere, at den rige verden, som har rigelige ressourcer, i så ringe omfang påtager sig et ansvar for at imødegå den akutte nødsituation og gennemføre en varig forbedring af levevilkårene i området.

Der er behov for en forøgelse af nødhjælpsindsatsen på det materielle plan og for